

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 717/2016
22.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Нововић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Тутин, из ..., кога заступа Мурат Бачевац, адвокат из ..., ради утврђења постојања радног односа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2400/15 од 13.01.2016. године, у седници одржаној 22.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2400/15 од 13.01.2016. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2400/15 од 13.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П1 - 55/15 од 16.06.2015. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код туженог дана 01.02.2014. године и да се тужени обавезе да јој на име накнаде зараде за период од фебруара 2014. закључно са јануаром 2015.године месечно исплати по 21.329,00 динара са каматом по доспећу сваке месечне обавезе, и на име доприноса Фонду ПИО за социјално осигурање за исти период месечно по 13.270,00 динара са каматом по доспећу сваког појединог месечног износа до исплате. Тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове поступка од 91.550,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) и нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је код туженог у статусу запосленог на одређено време, радила на пословима ... у ... јединици ОС „ББ“ у ... до 29.01.2014. године када јој је радни однос престао истеком рока на који ја заснован. Решење о престанку радног односа уручено је тужиљи 30.01.2014. године. По престанку радног односа, на сопствен захтев и по усменом одобрењу директора, тужиља је наставила повремено да обавља послове ..., али искључиво као волонтер. На тај начин послове је обављала све до 29.01.2015. године, када је поднела тужбу за утврђење постојања радног односа на неодређено време.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су закључили да је тужиља неблаговремено поднела тужбу за преображај радног односа, по истеку рока из члана 195. Закона о раду. За своје одлуке дали су разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Према одредби члана 195. став 1. Закона о раду, запослени или синдикат по његовом овлашћењу може да покрене спор код надлежног суда против одлуке којом је повређено његово право или кад је сазнао за радњу којом је извршена повреда права. Рок од 90 дана за покретање спора за заштиту повређеног појединачног права тече од дана достављања одлуке односно од дана сазнања за повреду права (став 2. истог члана). Такав рок је преклузивног карактера, јер се његовим пропуштањем губи право на судску заштиту.

Према чињеничном утврђењу нижестепених суда тужиљи је решење о престанку радног односа уручено 30.01.2014. године. Рок од 90 дана за подношење тужбе почиње да тече од првог наредног дана, па је тужиља тужбу могла да поднесе најкасније до 30. априла 2014. године. Међутим, како је она тужбу поднела 29.01.2015. године, ван законом прописаног преклузивног рока, изгубила је могућност да се у судском поступку цени испуњеност услова из члана 32. став 2. и члана 37. став 6. Закона о раду, да је засновала радни однос на неодређено време. Стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић